

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Caput 3. De Sacramento Confirmationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

CAPUT III.

De Sacramento Confirmationis.

Confirmationem verum esse Sacramentum, à Christo institutum, & in primitiva Ecclesia usurpatum, probatum est supra in contro. par. 1. cap. ult.

1. Materia remota Sacramenti Confirmationis est Chrisma ex oleo, & balsamo confectum, atque ab Episcopo benedictum. Colligitur ex Conc. Florent. in Decreto Eugenij, ex perpetuo Ecclesiae usu, & traditione, quæ testatur Chrismatis confectioem semper Episcopo reservatam fuisse.

2. Forma hujus Sacramenti est: *Signo te signo crucis, & confirmo te Chrismate salutis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.*

3. Effectus Confirmationis est augmentum gratiæ sanctificantis: insuper actualis gratiæ auxilium ac robur tempore opportuno conferendum, ad fidem constanter profitendam.

4. Convenit ut adulti peccati mortalis sibi consciij, ante Confirmationis susceptionem sacramentaliter confiteantur. Licet enim nullum præceptum extet, adeoque contritio sufficiat, tutius est tamen confiteri ad removendum obiectum gratiæ quæ à Sacramento confertur.

5. Subjectum capax hujus Sacramenti est omnis, & solus homo baptizatus. Ratio congrua est, quia sicut natura quos generavit conatur perficere, ita Deus & Ecclesia, quos generavit per baptismum, ad perfectiorem gratiæ statum adducit per Confirmationis Sacramentum.

6. Olim

6. Olim infantibus statim post baptismum Confirmationis Sacramentum conferebatur. Verum hodie in plerisque Ecclesiis consuetudo est ut non nisi rationis compotes confirmentur. Partim ut Sacramentum majori cum utilitate suscipiatur, utpote concurrente actuali fide & reliquâ dispositione suscipientis, partim ut absit periculum repetendi.

7. Perpetuò amentes, uti & infantes in mortis periculo utiliter & rectè confirmantur, ubi id est in usu. Quia hujusmodi cum fructu spirituali, & sine irreverentia Sacramentum Confirmationis suscipiunt, sicut & baptismum. Est enim tantum per accidens quod nunquam sint spiritualiter militaturi.

8. Hodie non exstat præceptum suscipiendi Sacramentum Confirmationis, secluso contemptu. Est tamen peccatum veniale satis grave sine causa aliquem ordinare qui confirmatus non est, cum Ecclesiarum consuetudo repugnet.

9. Minister ordinarius hujus Sacramenti solus Episcopus est. Colligitur ex Act. 8. & 10. & traditur in Conc. Florent. Potest tamen Pontifex ex plenitudine potestatis suæ committere simplici Sacerdoti potestatem ministrandi hoc Sacramentum.

Quæstionem hinc movet Card. Lugo respon. moral. lib. 1. dub. 7. An Abbas cui conceduntur functiones Episcopales, exceptâ duntaxat collatione Ordinum, consecratione Ecclesiæ, & Altarium, possit conferre Sacramentum Confirmationis? quod aliquando in Sacra Congregat. controversum fuit.

Respondet, auditâ sententiâ sacre Congregationis Gregorium XIII. die 13. Martij anno 1574. respondisse, non comprehendi in ea concessione

342. Pars 3. tract. 4. cap. 3. De Sacram. Confirm.
cessione collationem hujus Sacramenti : Quia
in generali concessione non intelliguntur ea
quæ sunt specialiter reservata, & de quibus fa-
cienda est specialis mentio : non solet autem
concedi hæc facultas soli Sacerdoti sine causa
urgenti, uti colligitur ex *Cap. pervenit. dist. 95.* &
ex decreto Eugenij in Conc. Florentino, & fu-
sius ostendit. *Suar. p. 3. tom. 3. disp. 36. sect. 2.*

10. Ad cæremonias pertinet, 1. Benedictio
Chrismatis. 2. Adeste debet patrinus ex præcep-
to obligante sub mortali, nisi adsit gravis cau-
sa : debet is esse diversus à patrino Baptismi nisi
necessitas aliud postulet. 3. Recitantur orationes
cum impositione manus super caput. 4. Frons
Chrismate uncta vittâ ligatur, quæ circumfertur
donec Unctio sit siccata : ubi non est consue-
tudo, præsertim inter hæreticos, statim post col-
latum Sacramentum frontem abluendi (si fieri
possit) in fonte Baptismatis : postquam frons
lota & vitta deposita est, ea comburi solet, sal-
tem non debet ad profanum usum adhiberi. 5.
Episcopus confirmato levem alapam infligit. 6.
in c. *ut jejuni dist. 5. de consec. monentur Epif-
copi ut jejuni hoc Sacramentum ministrent, &
non nisi jejunis. Ex rationabili tamen causa ali-
ter fieri posse monent D.D. communiter.*

*Quæres, Quanta sit obligatio Episcoporum
ut conferant suis subditis Sacramentum Confir-
mationis ?*

Respondeo, gravem illis incumbere obliga-
tionem ut ex parte sua præbeant subditis oportu-
nitatem ut hoc Sacramentum suscipiatur, uti
docet *Suar. in 3. p. q. 72. disp. 38. Sect. 2. Sylvester v.
Confirmatio &c.* Quia cum sint Pastores, tenen-
tur gregem suum pascere, non tantum in rebus
ad salutem absolutè necessariis, sed etiam in iis,
quæ

Part. 3. tract. 4. cap. 4. De Sacram. Euchar. 343
quæ conducunt ad singularem ejus utilitatem ,
maximè inter hæreticos, ubi necesse est ad con-
stantem fidei confessionem hoc Sacramento ro-
borari. Hinc etiam Parochis incumbit pueros in
catechesi de hujus Sacramenti virtute edocere ,
& suo tempore Episcopis confirmandos offerre.

CAPUT IV.

De Sacramento Eucharistia.

Realem Christi præsentiam in Sacramento
Eucharistiæ, transmutationem panis & vi-
ni , communionem laicorum sub unica specie
&c. contra Sectarios accuratè probata invenies
supra in Controv. part. 2. cap. 3. 4. & 5.

Porro ad quæstiones alias , & principia hic
præmittenda.

Dico breviter primò ; In Consecratione ex vi
verborum sub speciebus panis constituitur Cor-
pus Christi, & per concomitantiam etiam San-
guis, anima, divinitas, aliaque ipsis unita : uti &
in Calice constituitur solus Sanguis ex vi verbo-
rum, & reliqua per concomitantiam. Constat ex
Trid. sess. 13. cap. 3.

Dico secundò : Christus existit totus in tota ,
& totus in singulis partibus hostiæ consecratae :
sic nempe ut nulla pars sensibilis hostiæ sive di-
vise, sive conjunctæ sit tam exigua quin totum
Christum contineat. Probatur ex Trident. sess.
13. cap. 3. ubi id negantibus de partibus divisus
anathema dicit Can. 3.

Dico tertio : Statuitur Christus sub speciebus
Eucharisticis non per novam productionem, ut
aliqui Theologi volunt, sed per adductionem, id
est,